ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2019/308

ze dne 18. února 2019,

kterým se Lucembursko, Rakousko a Rumunsko opravňují, aby v zájmu Evropské unie přijaly přistoupení Běloruska a Uzbekistánu k Haagské úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí z roku 1980

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 odst. 3 ve spojení s čl. 218 odst. 6 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([1]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropská unie si za jeden ze svých cílů stanovila podporu ochrany práv dítěte, jak je uvedeno v článku 3 Smlouvy o Evropské unii. Opatření na ochranu dětí proti protiprávnímu přemístění nebo zadržení jsou nedílnou součástí této politiky.

(2) Rada přijala nařízení (ES) č. 2201/2003 ([2]) (dále jen „nařízení Brusel IIa“), jehož cílem je chránit děti před škodlivými účinky jejich protiprávního přemístění či zadržení a zavést postupy, aby byl zajištěn jejich bezodkladný návrat do státu jejich obvyklého bydliště, jakož i zajistit ochranu práv na osobní styk s dítětem a práva péče o dítě.

(3) Nařízení Brusel IIa doplňuje a posiluje Haagskou úmluvu ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (dále jen „Haagská úmluva z roku 1980“), která na mezinárodní úrovni stanoví systém závazků a spolupráce mezi smluvními státy a mezi ústředními orgány s cílem zajistit bezodkladný návrat protiprávně přemístěných nebo zadržovaných dětí.

(4) Všechny členské státy Unie jsou smluvními stranami Haagské úmluvy z roku 1980.

(5) Unie vyzývá třetí státy, aby přistoupily k Haagské úmluvě z roku 1980, a podporuje její řádné provádění svou účastí, spolu s členskými státy, mimo jiné ve zvláštních komisích pravidelně organizovaných Haagskou konferencí o mezinárodním právu soukromém.

(6) Společný právní rámec uplatňovaný mezi členskými státy Unie a třetími státy by mohl být nejlepším řešením citlivých případů mezinárodních únosů dětí.

(7) Haagská úmluva z roku 1980 uvádí, že se uplatňuje ve vztazích mezi přistupujícím státem a smluvními státy, které prohlásily, že s přistoupením souhlasí.

(8) Haagská úmluva z roku 1980 neumožňuje organizacím pro regionální hospodářskou integraci, jako je Unie, stát se její smluvní stranou. Unie proto nemůže k úmluvě přistoupit ani nemůže uložit prohlášení o přijetí přistupujícího státu.

(9) V souladu s posudkem 1/13 Soudního dvora Evropské unie ([3]) spadají prohlášení o přijetí v rámci Haagské úmluvy z roku 1980 do výlučné vnější pravomoci Unie.

(10) Bělorusko uložilo dokument o přistoupení k Haagské úmluvě z roku 1980 dne 12. ledna 1998. Haagská úmluva z roku 1980 vstoupila pro Bělorusko v platnost dne 1. dubna 1998.

([1]) Stanovisko ze dne 31. ledna 2019 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
([2]) Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 338, 23.12.2003, s. 1).
([3]) ECLI:EU:C:2014:2303.

(11) Všechny dotčené členské státy, s výjimkou Dánska, Lucemburska, Rakouska a Rumunska, již přistoupení Běloruska k Haagské úmluvě z roku 1980 přijaly. Bělorusko přijalo přistoupení Bulharska, Estonska, Litvy, Lotyšska a Malty k Haagské úmluvě z roku 1980. Posouzení situace v Bělorusku vedlo k závěru, že Lucembursko, Rakousko a Rumunsko jsou s to přijmout v zájmu Unie přistoupení Běloruska v souladu s podmínkami Haagské úmluvy z roku 1980.

(12) Uzbekistán uložil dokument o přistoupení k Haagské úmluvě z roku 1980 dne 31. května 1999. Haagská úmluva z roku 1980 vstoupila pro Uzbekistán v platnost dne 1. srpna 1999.

(13) Všechny členské státy, s výjimkou Dánska, Lucemburska, Rakouska a Rumunska, již přistoupení Uzbekistánu k Haagské úmluvě z roku 1980 přijaly. Uzbekistán přijal přistoupení Bulharska, Estonska, Litvy, Lotyšska a Malty k Haagské úmluvě z roku 1980. Posouzení situace v Uzbekistánu vedlo k závěru, že Lucembursko, Rakousko a Rumunsko jsou s to přijmout v zájmu Unie přistoupení Uzbekistánu v souladu s podmínkami Haagské úmluvy z roku 1980.

(14) Lucembursko, Rakousko a Rumunsko by proto měly být oprávněny v zájmu Unie uložit svá prohlášení o přijetí přistoupení Běloruska a Uzbekistánu k Haagské úmluvě z roku 1980 za podmínek stanovených v tomto rozhodnutí. Ostatní členské státy Unie, které přistoupení Běloruska a Uzbekistánu k Haagské úmluvě z roku 1980 již přijaly, by neměly ukládat nová prohlášení o přijetí, neboť stávající prohlášení zůstávají podle mezinárodního práva veřejného platná.

(15) Spojené království a Irsko jsou vázány nařízením Brusel IIa, a účastní se přijímání a používání tohoto rozhodnutí.

(16) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Lucembursko, Rakousko a Rumunsko se tímto opravňují přijmout v zájmu Unie přistoupení Běloruska a Uzbekistánu k Haagské úmluvě z roku 1980.

2. Lucembursko, Rakousko a Rumunsko uloží do dne 19. února 2020 prohlášení o tom, že v zájmu Unie přijímají přistoupení Běloruska a Uzbekistánu k Haagské úmluvě z roku 1980, a to v tomto znění:

„[Plný název ČLENSKÉHO STÁTU] prohlašuje, že v souladu s rozhodnutím Rady (EU) 2019/308 přijímá přistoupení Běloruska a Uzbekistánu k Haagské úmluvě ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí."

3. Lucembursko, Rakousko a Rumunsko uvědomí Radu a Komisi o uložení svého prohlášení o přijetí přistoupení Běloruska a Uzbekistánu k Haagské úmluvě z roku 1980 a sdělí Komisi znění těchto prohlášení do dvou měsíců od jejich uložení.

Článek 2

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem oznámení.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Lucembursku, Rakousku a Rumunsku.

V Bruselu dne 18. února 2019.

Za Radu
předseda
N. BĂDĂLĂU